

[Formanden.]

Tingets næste Møde afholdes i Morgen Kl. 10 med følgende Dagsorden:

Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

Mødet hævet Kl. 2.

149. Møde.

Torsdag den 23. Juni Kl. 10.

Formanden: Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Formanden for Fællesudvalget i Henhold til Grundlovens § 45, at Udvalget har valgt Folketingsmand J. P. Larsen til Medlem af Overfredningsnævnet for Tidsrummet indtil 30. Juni 1933 i Stedet for Folketingsmand A. C. Meyer, der paa Grund af Sygdom har ønsket at udtræde af Nævnet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 574; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2549).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Godskesen): Allerede i længere Tid har der fra Justitsministeren foreligget Forslag om en indgribende Revision af Retsplejeloven, og der har efterhaanden, baade paa Rigsdagen og udenfor

denne, navnlig i juridiske Kredse, dannet sig et levende Ønske om at komme til Ende med denne Sag, hvorved man særlig har fæstet Blikket paa den nye Straffelov. Ud fra disse Forudsætninger er det, Udvalget har arbejdet. Man har ladet sig det være magtpaaliggende at komme til Enighed, og dette er da ogsaa lykkedes, om end kun med meget betydelig Resignation fra alle Sider.

Da der altsaa foreligger en enstemmig Indstilling fra Udvalget, mener jeg, at jeg kan fatte mig forholdsvis kort. Jeg kan nøjes med at dvæle ved Sagens Hovedpunkter, idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til den trykte Betænkning.

Forinden jeg omtaler de Ændringer, i den gældende Ret, som Udvalget foreslaar, maa det dog være mig tilladt at nævne et Par Punkter, der omtales i Lovforslaget, og som Udvalget har overvejet, men hvor man dog er kommet til det Resultat ikke at ville foreslaa Ændringer i den bestaaende Ordning. Først har man da givet Afkald paa at stille Forslag om Indførelse af offentlig Votering i Højesteret og dermed følgende Deling af Retten. Efter de Udtalelser, jeg tillod mig at fremsætte herom ved Lovforslagets første Behandling, vil det let forstaas, at jeg for mit Vedkommende hilser dette Resultat med Glæde. Derimod føler jeg ingenlunde samme Glæde over, at det ikke er lykkedes at naa til Indførelse af Domsmand. Jeg har nemlig, som jeg tillod mig at udtale ved første Behandling, megen Sympati for Domsmandsinstitutionen, og denne Sympati deles i stort Omfang af Udvalgets andre Medlemmer. Man har imidlertid ikke kunnet blive enig om Sagens nærmere Ordning; man har ikke kunnet blive enig om, hvorvidt Domsmandene skulde fungere ved Landsret eller ved Underret, og heller ikke om Afgrænsningen af Nævningernes og Domsmandenes Virkeomraade. Derhos har Hensynet til de betydelige Omkostninger, som Indførelse af Domsmandsinstitutionen vilde medføre, virket skrämmende; Landsretterne har hver især forlangt en ny Afdeling, og Rigsadvokaten har ment, at der ogsaa for hans Omraade vilde kræves en Række nye Embedsmænd. Resultatet er saa blevet, at man har ladet Spørgsmaalet om Indførelse af Domsmand falde.

Endvidere har man undladt at stille Forslag om, hvilken Myndighed det skal paahvile at give en Dommer, som maatte blive ærefornærmet, Paalæg om at fralægge sig en saadan ærefornærmende Sigelse ved Dom. Nogle har ment, at det